

внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо стимулювання утворення та діяльності сімейних фермерських господарств: Закон України від 10.07.2018 №2497-VIII

Ткачишин М. Я.,
студ. гр. ОП-17м,
Львівський інститут економіки і туризму.
Науковий керівник – Пилипенко С. М.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і фінансів

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Власний капітал є основою організації власної безперервної та стабільної діяльності підприємства. Враховуючи функції власного капіталу можна зазначити, що його розмір визначає ступінь незалежності та впливу його власників на підприємство. Для кредиторів власний капітал є показником відповідальності і стабільності підприємства. Згідно з НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» власний капітал – це частина в активах підприємства, що залишається після вирахування його зобов'язань [1]. Таким чином, це свідчить, що власний капітал – це різниця між активами і позиковими джерелами їх створення. Якщо цей показник матиме від'ємне значення, це дає підстави свідчити, що на підприємстві відсутній власний капітал [3].

Ефективність діяльності підприємства значною мірою залежить від рівня розвитку та вдосконалення системи управління капіталом, що ґрунтується на певному механізмі. Налагоджений механізм управління капіталом передбачає: формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку підприємства; чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у плановому періоді; забезпечення достатньої фінансової гнучкості підприємства; розроблення напрямків оптимізації процесу управління капіталом, а також їхнього аналізу і запровадження; забезпечення своєчасного реінвестування капіталу [4].

При прийнятті рішення щодо формування моделі оптимального управління капіталом менеджерам підприємства слід враховувати важливі фактори, деякі з яких можуть взаємно впливати один на одного: фаза підйому чи спаду ділової активності підприємства та прогнозовані тенденції щодо їх зміни; специфіка сфери господарської діяльності підприємства; схильність менеджерів до ризику; стабільність обсягів обороту коштів у господарському процесі; співвідношення між постійними і змінними витратами; стратегічна

орієнтація підприємства; податкове навантаження; склад майна підприємства; рівень відсоткових ставок на ринку; репутація підприємства в очах позичальників [2].

Власний капітал можна поділяти за джерелами формування на початковий і той, що створюється в результаті діяльності підприємства. Таким чином, до джерел створення початкового власного капіталу відносимо: внески засновників на період створення підприємства; вартість безкоштовно отриманого майна; суму перевищення ринкової вартості реалізованих акцій над їх номінальною вартістю в період створення підприємства; суму капіталу, що вкладено початково засновниками понад суму статутного капіталу. До джерел створення власного капіталу в результаті діяльності підприємства відносимо: чистий прибуток; вартість дооцінки майна; суму накопичених курсових різниць; вартість безоплатно отриманого майна; внески учасників у результаті додаткової емісії акцій чи збільшення статутного капіталу [3].

Здійснюючи процеси оптимізації капіталу підприємства необхідно:

1) Прийняти рішення щодо необхідності оптимізації капіталу.

2) Здійснити аналітичні процедури щодо оцінювання стану та ефективності використання капіталу.

3) Заходи з оптимізації капіталу як за його обсягом, так і за структурою. Вибір оптимальної структури може передбачати такі цілі: досягнення максимальної рентабельності власного капіталу, мінімізацію середньозваженої вартості джерел фінансування, зниження ризику втрати фінансової стійкості.

4) Визначити ступінь досягнення відповідності отриманих результатів оптимізації поставленим раніше цілям і задачам, а також прийняти коригуючі заходи за результатами проведеного моніторингу [2].

Отже, підприємства повинні чітко визначати цілі, умови та порядок збільшення чи зменшення власного капіталу. Застосування механізму управління капіталом передбачає комплексний аналіз власного капіталу, визначення факторів його зміни та розробки напрямів управління. Застосування моніторингу дозволить вчасно відслідкувати необхідність оптимізації власного капіталу, а отже і удосконалити процес прийняття рішення з метою ефективного управління власним капіталом.

Література

1. НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>. 2. Г. Машилій. Модель управління капіталом підприємства та сучасні тенденції його формування / Г. Машилій, О. Мосій // Галицький економічний вісник. – 2012. – №1(34). –

*C. 43-49. 3. Олександренко І. В. Управління власним капіталом підприємства / І. В. Олександренко // Економічний форум. – 2016. – № 3. – С. 211-216.
4. Шпак Н. З., Рудницька О. М. Система управління капіталом підприємства // Науковий вісник НЛТУ. – 2010. – Вип. 20.10. – С. 257 – 261.*

Abramczyk D.,

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Wydział Ekonomiczny

EKONOMICZNE ZASTOSOWANIE WIEDZY JAKO ELEMENTU PROCESU ANALIZY I ZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIOSRTWEM – BUSINESS INTELLIGENCE

Człowiek na przestrzeni lat opanował wiele zdolności, w tym umiejętność dedukcyjnego rozumowania i zdobywania wiedzy, którą z biegiem lat zaangażował w wiele dziedzin życia. Wiedzę definiuje się jako umiejętność logicznego połączenia wcześniej spreparowanych zagadnień i zdarzeń, w oparciu o zdobyte doświadczenie [8, dostęp:13.09.2018r.]. Życie w dobie cyfryzacji i postępu technologicznego spowodowało usprawnienie procesu pozyskiwania informacji. Realizacja ta przekłada się na zarządzanie wiedzą, która efektywnie spożytkowana przyczynia się do rozwoju jednostek. Celem niniejszego artykułu jest więc określenie zastosowania czynnika wiedzy w procesie zarządzania i analizy ekonomicznej przedsiębiorstw na podstawie systemu Business Intelligence (BI).

Wiedza jako czynnik funkcjonowania przedsiębiorstwa

Zarządzanie wiedzą stało się jednym z najważniejszych czynników mających wpływ na potencjalny rozwój przedsiębiorstwa, wypierając zasoby naturalne czy siłę fizyczną zatrudnionych pracowników [5, s. 2]. Wiedza jest bezpośrednio związana z danymi oraz informacjami, z którymi tworzą tak zwany łańcuch informacyjny [1, s.13]. Surowe dane, pozyskiwane na podstawie różnych zdarzeń gospodarczych są segregowane i dzielone między poszczególne informacje. Te, poprzez wyciąganie wniosków, w oparciu o wcześniej zdobyte doświadczenie stanowią wiedzę – informacje istotne w procesie zarządzania przedsiębiorstwem [3, s. 54]. Proces ten oddziałuje na podmioty, co w efekcie wpływa na wzrost innowacyjności oraz poszerza perspektywę, czyniąc je bardziej wydajnymi. Mechanizmy te stają się więc siłą napędową dla społeczeństwa oraz gospodarki. Pozyskane informacje stanowią fundament w procesie kreacji i koordynacji przedsiębiorstwa, czyniąc go bardziej konkurencyjnym w gałęzi czy branży.

Wcześniej wspomniany proces określany jest mianem Business Intelligence (BI), który definiuje się jako cykl poboru, interpretacji oraz analizy danych, którego